

ΑΝΕΜΗ

ΠΡΩΤΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2017

ΚΑΘΕ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΛΑΓΚΑΔΑΣ «Η ΚΥΔΙΑΝΤΑ» • ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ

*Κόκκινη κλωστή δεμένη
στην Ανέμη τυλιγμένη
δωσ' της κλώτσο να γυρίσει
παραμύθι να αρχινίσει
και την καλή μας συντροφιά
να την καλοπερίσει...*

Μια φορά και έναν καιρό έβγαί-
νε μια εφημεριδούλα, κυρίως
από κάποιους φοιτητές και όχι μόνο. «Η
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΓΚΑΔΑΣ». Έκανε καλή
δουλειά. Συγκέντρωνε γνώμες, έθιγε κα-
ταστάσεις, πρόβαλλε προβλήματα, μοί-
ραζε γνώση. Κάθε μήνα για κάποια χρό-
νια. Ύστερα «έκλεισε». Σε ένα φύλλο της
έγραφε ελλείπει συγγραφέων. Έλλειψη
αναγνωστών; Μπορεί. Έλλειψη θεμάτων;
Αποκλείεται!!

Τα χροντούλλαπα της Ιστορίας της
εποχής εκείνης την πήρανε σβάρνα. Η δι-
καιώση ερχόταν γοργά, το χρήμα γέμιζε
τσέπες, η τεχνολογία κατέκλεισε με απί-
στευτες “συχνότητες” τον αέρα και οι φω-
τογραφίες δείχνανε και την παραμικρή λε-
πτομέρεια με δεκάδες μεγαπίξελης. Και ζή-
σαμε εμείς καλά... και οι δανειστές καλύ-
τερα.

ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΛΙ

Μια όμορφη παρέα και φτου από την
αρχή. Θέλω να σε δω. Πρέπει να με συ-
ναντήσεις. Πρέπει να σμίξουμε ξανά και
ας είμαστε αλληιώτικοι. Κοίτα γύρω σου...
απέραντη μοναξιά... Κλειστά καβούκια...
ατελείωτη ανασφάλεια! Έρχεται πείνα...
έρχεται δίψα... έρχεται...

Πρέπει να μιλήσουμε, πρέπει να χο-

N° 320 ΧΙΟΣ... ΛΑΓΚΑΔΑ
CHIOS... LANGADA

ΝΕΡΧΑΒΙΑΡΑΣ
COPYRIGHT

ρέψουμε μαζί, πρέπει να τραγουδήσου-
με. Να θυμηθούμε τα παλιά, να ζήσουμε
καινούργια. Να πούμε για το τι φταίει, να
εντοπίσουμε τα λάθη μας για να βρούμε
το σωστό.

Πάρε χαρτί και μολύβι και γράψε μου,
πάτα το πληκτρολόγιό σου και στείλε

γράμμα στην οθόνη μου. ΕΛΑ ΜΕ ΜΑΣ να
ζήσουμε το καινούργιο παραμύθι. Να το
γράψουμε μαζί εδώ στη γη. Εδώ στη Λα-
γκάδα... «Κόκκινη κλωστή δεμένη στην
Ανέμη τυλιγμένη...»

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ένας χρόνος δράσης

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.

Ένας χρόνος πέρασε από τότε που ανέλαβε το νέο διοικητικό συμβούλιο τα νιάτα του Πολιτιστικού Σύλλογου Λαγκάδας. Άνθρωποι νέοι, χωρίς ιδιαίτερη πείρα στα κοινά, όμως με μεράκι, κέφι και πολλή αγάπη εργάστηκαν για τον σύλλογο και το χωριό.

- Η ανάληψη των καθηκόντων τους ξεκίνησε με τη γιορτή του Κλειδώνα στις 23 του Ιούνι και τις φωτιές του Αγ. Γιαννιού στην παραλία με τη συμμετοχή των παιδιών του Δημοτικού σχολείου και χορευτικών συγκροτημάτων.

- Η προφύλαξη και ο καθαρισμός του δάσους του Καρυδά ήταν η συνέχεια, με τους εθελοντές που πήραν σκούπες και τσουγκράνες, καθάρισαν τις άκρες του δρόμου και γέμισαν φορτηγάκια με σκουπίδια και εύφλεκτα υλικά.

- Καθαρίστηκε από τα σκουπίδια και τα άγρια χόρτα το οικόπεδο στον Αγ. Γιώργη, μετά την ευγενική παραχώρηση των ιδιοκτητών του, για πολιτιστικές καλοκαιρινές εκδηλώσεις.

«ANEMH»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΓΚΑΔΑΣ
«Η ΚΥΔΙΑΝΤΑ»

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν πάντα τις απόψεις της Σ.Ε.
και δεν δεσμεύουν τον Σύλλογο.

• Αποστολή ύλης στο: panagrel@yahoo.gr

• Εκτύπωση: ΕΝΤΥΠΟ

- Τα παιδιά ήταν το μεγάλο στοίχημα του Δ.Σ. και των μελών και το κέρδισαν. Για δυο μήνες συμμετείχαν με μεγάλη χαρά στα εργαστήρια που διοργανώθηκαν για χάρη τους. Καλλιτεχνικά, μαγειρική, επιδαπέδια παιχνίδια στην Αγία Σοφία, μουσικά παιχνίδια, slack line και αναρριχήσεις, το κυνήγι του χαμένου θησαυρού, κατάφεραν και μάζεψαν όλα τα πιτσιρίκια

- και τους έφηβους του χωριού κοντά μας.

- Δύο θεατρικές παραστάσεις έγιναν, μία από τον Σύλλογο Γυναικών Χίου με τη «Θλιμμένη μαριονέτα» και μία από τον εξαιρετικό Βασίλη Βασιλάκη στο έργο του Γιάννη Μακριδάκη, «Ήλιος με δόντια».

- Το καλοκαίρι θέλει γλέντι και χορό κι έτσι το ξημερώσαμε στο ρεμπέτικο γλέντι που έγινε μπροστά στα γραφεία της κοινότητας, με Λαγκαδούσικα μεζεδάκια χειροποίητα και χαρήκαμε τον Βασίλη Καλαγκιά με την μπάντα του «Τρεις και μία» στο γήπεδο του μπάσκετ.

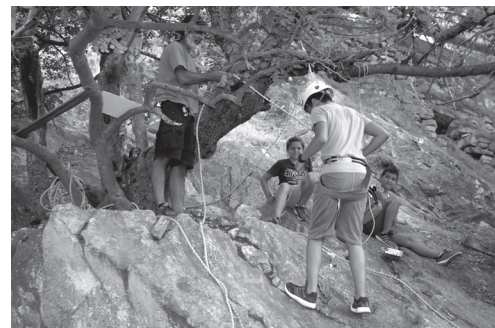
- Μετρήσαμε τα άστρα, είδαμε από πιο κοντά τον Κρόνο και τους πλανήτες στην πλατεία της Αγίας Σοφίας, παρέα με τον Σύλλογο Αστρονομίας Χίου και τα φοβερά τους τηλεσκόπια.

Οι λάτρεις των ταξιδιών ήταν τυχεροί

που γνώρισαν από κοντά την Πομπηία, τη Ρώμη, τη Σιένα, τη Φλωρεντία, το Σαν Μαρίνο σε μια οδική εκδρομή που διοργάνωσε ο Σύλλογος.

- Δυο εθελοντικές αιμοδοσίες έγιναν με τη συμμετοχή αρκετών από μας, για να κρατάμε πάντα γεμάτη την πιο ακριβή μας τράπεζα, υπό την ευθύνη του εξαιρετικού τμήματος αιμοδοσίας του νοσοκομείου της Χίου.

- Κι αφού χειμώνισε κι ελιές δεν είχαμε, ξεκίνησαν τα χειμερινά εργαστήρια του συλλόγου. Μαθήματα παραδοσιακών χορών, χορωδίας, θεάτρου, κεραμικής για μικρούς και μεγάλους, ραπτικής, κεριού με δωρεάν συμμετοχή για όλους. Απ' αυτά τα μαθήματα που γέμισαν τα απογεύματά μας δημιουργικά, βγήκε η χορευτική μας ομάδα που συμμετείχε στο «Αντάμωμα» στο Ομήρειο, η χορωδία που πήρε μέρος στο φεστιβάλ χορωδιών Χίου και στη γιορτή για την εθνική αντίσταση στην Κυδιάντα. Από τα εργαστήρια κεραμικής και κηροπλαστικής στήθηκε το πασαλινό μας παζάρι με κατασκευές και πήγε πολύ καλά, αποδεικνύοντας πως οι Λαγκαδούσaiνες δεν είναι μόνο καλές στα εργόχειρα και τη μαγειρική.

- Τα Χριστούγεννα σε συνεργασία με το Δημοτικό σχολείο του χωριού στήθηκε μια γιορτή αφιερωμένη στην ειρήνη, άνθρωποι από την Κιβωτό του κόσμου μας ενημέρωσαν για τη δράση τους στο Αίπιος και έφυγαν φορτωμένοι με δεκάδες σακούλες με τρόφιμα που πρόσφεραν οι συγχωριανοί μας.

Συνέχεια στη σελ. 3

Τα τρία «άλφα» της Λαγκάδας

Με αφορμή την προσπάθεια για έκδοση της εφημερίδας του Πολιτιστικού Συλλόγου της Λαγκάδας θέλω να ευχαριστήσω καταρχάς τον ίδιο το Σύλλογο, για την εύρεση μιας μοναδικής ευκαιρίας να αποτυπώσω τους προβληματισμούς και τις σκέψεις, δικές μου και φίλων, σχετικά με τα τεκταινόμενα στο χωριό. Φυσικά, όλα όσα συμβαίνουν στο χωριό μας δεν γίνεται να αποτυπωθούν σε ένα άρθρο. Γι' αυτό θα αναφερθώ σε δυο θέματα, εξίσου σοβαρά, τα οποία συνδέονται κατά κάποιο τρόπο μεταξύ τους. Το ένα είναι εμφανές και το άλλο είναι ακόμα αφανές.

Το πρώτο ζήτημα είναι η κατάσταση που επικρατεί στην παραλία της Λαγκάδας, τόσο στη στεριά, όσο και στη θάλασσα. Περιγραφή του θέματος αυτού δεν θα κάνω, αφού οι πάντες γνωρίζουν για το ανεξέλεγκτο δέσιμο και λύσιμο των σκαφών, την κίνηση ταχυπλόων ανάμεσα σε λουόμενους, το άδειασμα λυμάτων στον κόλπο του χωριού, την άναρχη στάθμευση οχημάτων, την ανεπάρκεια χώρων στάθμευσης, την παράνομη, και κάθε άλλο παρά προσωρινή, τοποθέτηση τραπέζοκαθισμάτων και ομπρελών σε κοινόχρηστους χώρους ή διαβάσεις και άλλα πολλά που χαρακτηρίζουν τη Λαγκάδα τα τελευταία χρόνια.

Το δεύτερο θέμα αφορά το ζήτημα του λατομείου στο χωριό μας. Το 2012 είχε αποφασιστεί το κλείσιμο του λατομείου με απόφαση της αρμόδιας επιτροπής της Περιφέρειας, όμως με αφανή σε μας τους πολίτες δράση – μεθόδευση της Πολιτείας, οδηγούμαστε σε επαναλειτουργία του. Εξηγώ, λοιπόν, ότι με τυχαίο τρόπο έπεσε στην αντίληψή μου, έγκριση περιβαλλοντικών όρων του λατομείου που υπεγράφη από τον αρμόδιο Υπουργό τον Οκτώβριο του 2016. (για τους γνωρίζοντες η απόφαση αυτή είναι το βασικότερο έγγραφο που χρειάζεται για τη λειτουργία του). Μεταξύ άλλων, στην απόφαση αυτή φαίνεται ότι έχει αποκατακριστεί το 2015 ο κηρυγμένος ως αναδασωτέος το 2012 χώρος του λατομείου (εξαιτίας της φωτιάς του 2011). Για το ζήτημα αυτό δεν θα επεκταθώ διότι βρίσκεται σε εξέλιξη (την οποία μπορούμε να επηρεάσουμε).

Ποια είναι όμως τα τρία Άλφα που αφορούν στα παραπάνω ζητήματα; Απαντώ λοιπόν, και θα είμαι αρκετά λακωνικός, προσπαθώντας να κεντρίσω τη σκέψη σας. Το πρώτο Α είναι η ΑΝΟΧΗ της Πολιτείας(ενίοτε σκόπιμη) και των πολιτών στα κακώς κείμενα. Το δεύτερο είναι η ΑΔΡΑΝΕΙΑ τους απέναντι σε αυτά και το τρίτο είναι η κακώς εννοούμενη ΑΝΑΠΤΥΞΗ (ναι υπάρχει και αυτή, όταν δεν

εξυπηρετεί το κοινό καλό).

Σκεφτείτε λοιπόν πως τα τρία Άλφα, στα παραπάνω ζητήματα, μας οδηγούν σε ένα τέταρτο, το οποίο για τους περισσότερους από εμάς είναι δυσάρεστο. Μας οδηγούν σε μια ΑΝΑΡΧΗ κατάσταση, που κάποιοι την εκμεταλλεύονται. Στην αθώα εκδοχή, αυτοί οι «κάποιοι», απλώς βρήκαν την ευκαιρία, ενώ στην μη αθώα, μεθοδεύουν και υποκινούν τη δημιουργία της. Το αποτέλεσμα - στόχος, βέβαια, σε κάθε περίπτωση είναι το ίδιο το ΚΕΡΔΟΣ. Μα είναι κακό να κερδίζει κανείς θα πει κάποιος ; Κάποιες φορές είναι. Πότε; Όταν αυτό αποβαίνει σε βάρος της κοινωνίας.

Το πού βρισκόμαστε, τι θέση θα πάρουμε για την Ανοχή, τη δική μας και της Πολιτείας, το αν θα παραμείνουμε Αδρανείς σε όσα συμβαίνουν γύρω μας και το τι είδους Ανάπτυξη θέλουμε, καθορίζουν τη ζωή και το μέλλον μας. Τα πάντα, λοιπόν, είναι θέμα ΑΠΟΦΑΣΗΣ (να που βγήκε κι άλλο Άλφα). Πρέπει, λοιπόν, να ενημερωθούμε, να σκεφτούμε, να συσχεφτούμε, να αποφασίσουμε και να διεκδικήσουμε την υλοποίηση της απόφασής μας ως το τέλος. Ναι, για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΑΒΙΑΡΑΣ (BOYNO)

Συνέχεια από τη σελ. 2

- Με την καθοδήγηση του Γιώργου Χαλάτση και εθελοντών ανοίχτηκαν και καθαρίστηκαν μονοπάτια από τον περιφερειακό προς την Παναγιά την Περασιά και από την Αγία Ανεστασία προς τις Βίγβες με σκοπό την ανάδειξη των ιστορικών διαδρομών του χωριού μας.

- Στο αποκριάτικο γλέντι μας διασκεδάσαμε με τα προξενιά, φάγαμε ωραίους μεζέδες, ήπιαμε, χορέψαμε και τραγουδήσαμε τον αποκριάτικο.

- Τιμήσαμε τη γιορτή της γυναίκας με συζήτηση και με την προβολή της ταινίας «Οι νύφες» του Παντελή Βούληγαρη.

- Προσκαλέσαμε ψυχολόγο από το Κέντρο πρόληψης με θέμα συζήτησης «Διαχείριση άγχους» των παιδιών που δίνουν εξετάσεις.

- Δυο ημερήσιες εκδρομές πραγματοποιήθηκαν, μία στο Μουσείο μαστίχας και άλλη μία στο Λεπροκομείο, στο Αντουάνικο

και σε άλλα αρχοντικά του Κάμπου με ξεναγό τον Θωμά Καραμουσλή.

- Το τραπέζι του πινγκ πονγκ άνοιξε ξανά και τα παιδιά το ευχαριστιούνται καθημερινά.

- Στις 23 του Ιούνη πραγματοποιήθηκε στην Αγία Σοφία και στο Φαναράκι η καθιερωμένη πλέον γιορτή του Κηλίδωνα «Ανάβουμε φωτιές στις γειτονιές» με την συμμετοχή πολιτιστικών συλλόγων, χορευτικών συγκροτημάτων και χορωδιών από όλη την Χίο.

- Από τη θεατρική ομάδα του συλλόγου μας ανέβηκε στις 12 Ιουλίου 2017 με με-

γάλη επιτυχία η παρωδία «Ένας Ρωμαίος και μια Τζουλιέτα στην Λαγκάδα».

- Από 24/7/2017 δωρεάν παιδικές δράσεις με μαθήματα φωτογραφίας, ζωγραφικής-μαγειρικής, αθλοπαιδιών, κατασκευών με ανακυκλώσιμα υλικά, παιχνιδιών περιπέτειας και δράσης και θεατρικό ψυχοκινητικό παιχνίδι.

- Στις 12 Αυγούστου θα φιλοξενήσουμε την θεατρική ομάδα «Σκηνοβάτες».

- Τέλος την περίοδο 5-13 Σεπτεμβρίου 2017 θα πραγματοποιηθεί εκδρομή στην Ρουμανία για την οποία ήδη εκδηλώθηκε μεγάλο ενδιαφέρον και συμμετοχή.

Τέλος θεωρούμε επιβεβλημένη την αναφορά στα ονόματα των εκπαιδευτών-δασκάλων που αφιλοκερδώς βοηθούν στην πραγματοποίηση των παιδικών δραστηριοτήτων: Βραχάλη Αναστασία, Γάφου Μαρίνα, Γεωργούλη Βίκυ, Κάρλος Στέλιος, Κωνσταντινίδη Πόπη, Μπαχά Άννα, Ξενάκη Λένια, Παππά Δήμητρα, Σίμου Ευγενία και Στρογγυλός Ορέστης.

Πολιτισμός είναι: «Το σύνολο των υλικών, πνευματικών, τεχνικών επιτευγμάτων και επιδόσεων, που είναι αποτέλεσμα των δημιουργικών δυνάμεων και ικανοτήτων του ανθρώπου και που εκφράζεται ιστορικά στους τύπους και στις μορφές οργάνωσης και δράσης της κοινωνίας καθώς και στην δημιουργία (υλικών και πνευματικών) αξιών».

Είναι επομένως απόλυτα θεμιτό, έως και υποχρεωτικό, οι σύλλογοι να έχουν όχι μόνο την απαίτηση από την πολιτεία να προστατεύει το πολιτιστικό περιβάλλον, αλλά και την υποχρέωση να ελέγχουν κάθε προσπάθεια και μορφή αλλοίωσής του από παρεμβάσεις θεσμικές και εξωθεσμικές. Και αυτό αφορά όλα τα επίπεδα και τις παραμέτρους του πολιτισμού. Από τις μικρές και μεγάλες λεπτομέρειες του φυσικού περιβάλλοντος, από την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς των προγόνων μας, έως την κοινωνική αλληλεγγύη και την επικάλυψη των αντίστοιχων κενών που αφήνουν οι κεντρικές και περιφερειακές διοικήσεις, λόγω αδιαφορίας, αμέλειας ή αδυναμίας.

Το πρόβλημα είναι ότι οι κοινωνίες δεν καταφέρνουν να ενσωματώσουν υγιώς τα αξιακά δεδομένα του παρελθόντος με τους νέους κώδικες αξιών του παρόντος ώστε να αποκτήσουν μια σύγχρονη ταυτότητα, να αποκρούσουν την πολιτισμική τους αλλοτρίωση που προσπαθεί να επιβάλλει η νέα παγκοσμιοποιημένα και ισοπεδωτική λογική και τάξη πραγμάτων.

Στο πνεύμα αυτό, ο κάθε Σύλλογος θα πρέπει να θεωρεί τη διατήρηση της παράδοσης του τόπου του, όχι μόνο

Ο ρόλος ενός Πολιτιστικού Συλλόγου

ως μια διαδικασία που αρχίζει και τελειώνει με συνεχώς επαναλαμβανόμενες μιμητικές αναπαραστάσεις κάποιων στιγμών του παρελθόντος ή με περιστασιακές νεκραναστάσεις παλαιών εθίμων. Η παράδοση είναι η συνείδηση της ύπαρξης του παρελθόντος μέσα στο παρόν. Έτσι πρέπει να αντιδράσει κατά της ισοπεδωτικής λογικής των σύγχρονων εμπορευματικών προτύπων ζωής. Δεν αποτελεί επομένως χρυσή τομή ο επαναλαμβανόμενος μιμητισμός του παρελθόντος με επανά-

ληψη μονότονων εθίμων και δημιουργία ψευτοπαραδοσιακών τουριστικών σκηνικών και δομών.

Οι σύλλογοι συμμετέχουν στην αναπτυξιακή διαδικασία ενός τόπου, αφού αυτή δεν είναι μια άψυχη διαδικασία οικονομικής άνθισης αφιερωμένη αποκλειστικά στην δημιουργία πλούτου.

Η ανάπτυξη είναι μέρος μιας ευρύτερης προσπάθειας για τη δημιουργία μιας κοινωνίας τα μέλη της οποίας συμμετέχουν αλλά και ΕΠΩΦΕΛΟΥΝΤΑΙ από αυτή τη διαδι-

κασία και οι στόχοι της οποίας δεν περιορίζονται στην οικονομία αλλά διαμορφώνονται από τις πολιτισμικές αξίες αυτών των ατόμων.

Με δεδομένο ότι παρά τις ωραίες θεωρίες, τα μανιφέστα και τις διακηρύξεις, η οικονομία έχει παραμερίσει και κυριαρχεί επί κάθε άλλης πολιτικής, πολιτιστικής και κοινωνικής παραμέτρου. Οδηγούμαστε αναπόφευκτα, αν δεν έχουμε ήδη οδηγηθεί, και στην εμπορευματοποίηση των πολιτιστικών αγαθών.

ΕΔΩ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΙ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΘΕ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΑΝΑΣΥΝΤΑΧΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΛΑΙΛΑΠΑ Η ΟΠΟΙΑ ΤΕΙΝΕΙ ΝΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΗΣ.

Η μόνη μας τελικά αντίσταση είναι η μνήμη μας, γιατί οι άνθρωποι είναι οι μνήμες τους. Γι' αυτό ίσως στη περίεργη εποχή μας, η μνήμη μας κινδυνεύει να θεωρηθεί ως κοινωνικό και πολιτικό μειονέκτημα, ενώ η αμνησία χρησιμοποιείται ως υπόστρωμα για διαδικασίες επιβολής και εδραίωσης μιας νέας τάξης πραγμάτων. Οι μνήμες και οι παραδόσεις μας είναι τα τιμαλφή της ιστορίας μας, είναι οι γνώσεις μας και οι αλήθειες μας. Και αυτές οι αλήθειες, δεν πρέπει να χαθούν εξαιτίας της κοινωνικής μας ραστώνης, της δημοκρατικής μας τεμπελιάς, της συνειδησιακής μας αγρανάπαυσης και της πατριωτικής μας σκουριάς.

ΕΥΧΟΜΑΙ ΑΥΤΗ Η ΝΕΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΝΑ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν. ΠΑΠΠΑΣ

Είδα κι απόειδα, επήρα των ομ-
ματιών μου και ξαναγύρισα. Η
γενέτειρα περίμενε στωικά και εγώ
πάντα ανυπόμονος να ξαναγυρίσω.
Κοιτάζω ξελιγωμένος το κάδρο ανα-
ζητώντας διαφορές και ομοιότητες.
Οι ασκοί του Αιόλου, με γερογλέ-
βαντα και μαϊστράλια φροντίζουν να
κρατούν την ατμόσφαιρα καθαρή χω-
ρίς να εμποδίζουν τα ιντερνετικά σή-
ματα να φτάσουν και στην τελευταία
στάση.

Στο καθρεφτάκι το θολό και μέσα
από τη θαμπάδα βλέπω τις βάρκες με
πανιά να μπαίνουν στην Λαγκάδα με
καταπληκτικούς χειρισμούς από τους
μαέστρους της σκότας και του φλόκου.

Κοιτάζοντας καλύτερα βλέπεις κάτι
ψηλόλιγνες γοργοτάξιδες φιγούρες
με πολύχρωμες παντιέρες να παίρ-
νουν θέση στο λιμάνι δεξιά και αρι-
στερά, καταμεσής και αγνάντια. Επι-
τέλους έφτασε ο τουρισμός. Επιτέ-
λους φύγανε οι κασίκες από την πα-
ραλία. Η κολονάτη προέκταση αγα-
ντάρει απίστευτο καρεκλωμάκι για την
κατάληψη του οποίου στήνεται ενί-
στε και καρτέρι. Νέες ανάγκες δημι-
ουργήθηκαν σε ένα νέο πρόγραμ-
μα εκσυγχρονισμού, αφού ήδη πρέ-
πει να σχεδιαστεί η θαλάσσια σύνδε-
ση-συγκοινωνία από «του Γέρου» ίσα-
με το φαναράκι, αφού βεβαίως δοθεί
η σχετική άδεια από τους εντοπίους
επιχειρηματίες εστίασεως και «ανα-
ψύξεως».

Το καλό νερό ήταν στη Παγιαμέ-
λισσα. Ένας καλός μπουρμπουλας,
ο ώμος της Κρινιώς και η στράτα Κα-

ταλύματα - Κάμπος - Αγρελωπό δια-
σφαλίζουν τη ροή στην κατανάλω-
ση από τη ΔΕΥΑΧ της εποχής. Σήμερα
στην ίδια διαδρομή εγκαταστάθηκαν
λαμπερά- επιβλητικά σήματα ρύθμι-
σης κυκλοφορίας, που μετέτρεψαν
τη λεωφόρο Καταλυμάτων σε Λα-
γκαδούσιμη Συγγρού. Βέβαια για να
αποδώσει το έργο απαιτείται κάποιος
χρόνος, αφού εθεάθη το λεωφορείο
της γραμμής Καρδάμυλα - Χώρα, με
μπερδεμένη Αγρελωπούσιμη μπουγά-
δα στην κεραία του, σφηνωμένο στη
λεωφόρο Καταλυμάτων μούρη με
μούρη με τον πλανόδιο οπωρολαχα-
νοπώλη. Όσο για το καλό νερό αυτό
σήμερα είναι στον Αϊ Γιάννη, αφού η
βρύση λένε έχει και φίλτρο. Πάντως
από όσο θυμάμαι στη Λαγκάδα όλοι
λέγανε και λένε πως κάτι έχει το νερό.
Για το πόσο έχει ούτε λόγος.

Κοντεύουν σαράντα χρόνια από
την πρώτη έκδοση της «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ
ΛΑΓΚΑΔΑΣ». Έχει ο καιρός γυρίσμα-
τα. Από το περσινό καλοκαίρι κάτι
φαίνεται να κινείται. Κάτι δουλετα-
ράδες (ή καλύτερα δουλεταρούδες)
βάληθηκαν να μας τρελάνουν.

Ωραίες εκδηλώσεις, ποιοτικές εκ-
δηλώσεις και ταυτόχρονα μαζικές,
χωρίς ελιτισμούς και αποκλεισμούς.
ΕΥΓΕ!

Τέλος, κάτι για τη κρίση:

«Το χρέος είναι το μόνο δημό-
σιο περιουσιακό στοιχείο που ανήκει
ολόκληρο σε όλο το λαό». Δεν σας
λέω ποιος το είπε αυτό. Ξέρω όμως
πώς συμφωνείτε! ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν. ΠΑΠΠΑΣ

**Υ.Γ.: Ακολουθεί η άποψή μου για το προσφυγικό στην παρακάτω φωτογραφία
που απεικονίζει Λαγκαδούσους πρόσφυγες στη Μέση Ανατολή το 1943 σύμ-
φωνα με το οπισθόγραφο της.**

Καθ' οδόν...

Είναι η ζέση του καλοκαιριού που νιώθεις
να κολλάει το μυαλό όπως το ρούχο πάνω στο
ιδρωμένο σώμα...είναι και εκείνο το τρέμουλο
στα δάχτυλα καθώς πληκτρολογούν στον υπο-
λογιστή πλέον τις πρώτες λέξεις γράφοντας ένα
ακόμα «Καθ' οδόν» ...έπειτα από τόσα χρόνια!

Ναι, για τα καλοκαίρια θα σου πω...τώρα
που είναι καλοκαίρι!

Για κείνα τα καλοκαίρια που τότε μπορεί να
μην μύριζαν αγιόκλημα και γιασεμί, αφού πολύ
αργότερα στα χρόνια της εφηβείας αρχίσαμε να
εξωτερικεύουμε τον ρομαντισμό που πιθανώς
έκρυβε ο καθένας μας, μύριζαν όμως αημίμυρα
και αύρα θαλασσινή σε έναν τόπο αηλιώτικα
όμορφο για ένα παιδί.

Για κείνα τα καλοκαίρια στην Αγιά Σοφιά...
κάτω από τον μικρό ευκάλυπτο, που αργότερα
θυσιάστηκε προς χάριν του εξωραϊσμού, εκεί
που ξεκούραζε το θαλασσοδαρμένο κορμί της
η Μανταλένα, η ξύλινη κόρη του παππού Πα-
ναή, αγναντεύοντας ανάποδα τον φυσικό της
χώρο και αναπολούσε τις εποχές που ταξίδευε
στην θάλασσα μέχρι την Αιγνούσα, το Στροβί-
λι κι ακόμα παραπέρα...και τώρα κάλυπτε με το
σώμα της τα δισέγγονα του Παναή που έβρι-
σκαν καταφύγιο από τα βλέμματα των γειτόνων
στα μακρινά ταξίδια που σχεδίαζαν με την φα-
ντασία τους.

Για κείνα τα καλοκαίρια, στην παραλία έξω
από το καφενείο του θείου Ορέστη που μας
προμήθευε παστές σαρδέλες Καλλιθούς από
το στρογγυλό τεγκεδένιο κουτί της συσκευα-
σίας, πληρώνοντάς τες από το χαρτζιλίκι που
είχαμε για παγωτό χωνάκι. Την παστή σαρδέλα
που ήταν το καλύτερο δόλωμα δεμένη με θη-
λιά πάνω από το τριοχάλι για να προσελκύει τα
μικρά ψάρια αηλιά και το ζυμάρι με την πολυκαι-
ρισμένη κοπανιστή που ανέδυε μια μπόχα για
μας, δέλεαρ όμως για τα ψάρια.

Για κείνα τα καλοκαίρια που κάναμε βου-
τιές μέσα στην άμμο από την θάλασσα που εί-
χαν κουβαλήσει τα φορτηγά για να φτιάξουν τα
μπλόκια για την καινούργια προβλήτα. Γεμίζαν
άμμο τα παιδικά κορμιά στην προσπάθειά μας
να βρούμε κοχύλια αστερίες και χάβαρα...τι-
νάζοντας την άμμο με χέρια και πόδια μέχρι να
βγουν οι νοικοκυρές να βρίζουν επειδή λερώ-
ναμε τα φρεσκοασπρισμένα ντουβάρια των σπι-
τιών τους που άστραφταν από πάστρα στις ακτί-
νες του ήλιου.

Για κείνα τα καλοκαίρια σου μιλώ...που παί-
ζαμε στις γειτονιές αμάδες, λέκο, μήλα, προ-
σβολές, χώρες, κρυφτό...μέχρι να βραδιάσει
και να αρχίσει να μας περνοιάζει η υγρασία από
την θάλασσα ...και να βγουν οι μανάδες να μας
βάθουν την ζακέτα για να μην κρυώσουμε.

Γι' αυτά τα καλοκαίρια σου μιλώ...που τα ξα-
ναζώ μόνο στα όνειρά μου ή μέσα από τις ανα-
πολήσεις με τους συμπρωταγωνιστές μου, αντί-
δοτο και αντιστάθμισμα των χαλεπών καιρών.

ΖΑΝΝΗΣ Ι. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ

Δημοτικό Σχολείο Κυδιάντας

ΜΑΘΕ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σου 'ρχεται στο νου και δακρύζεις... Χτισμένο λίγο μετά το 1820 σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων της Κυδιάντας, που έχουν φύγει από τη ζωή, στέκει αγέρωχο εκεί στα Άγια ποτισμένα με αίμα χώματα της Κυδιάντας. Χτίστηκε με τη συμμετοχή των κατοίκων, εκεί

κοντά στον Άη Γιάννη δέκα βήματα από την εκκλησία, από ανθρώπους με μεράκι, για να μάθει γράμματα στους προγόνους μας. Μάρτυρας πολλών γεγονότων: κατοχή, εμφύλιος, σεισμοί και άλλα πολλά.

Το Σχολείο πρέπει να σωθεί, να ανα-

στηλωθεί. Δεν πρέπει να αφεθεί να καταρρεύσει και να ληηλατηθεί και άλλο. Καλώ τους απανταχού Κυδιαντούσους και όχι μόνο, να συστρατευθούμε για τη σωτηρία του.... ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ!

ΜΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ

Θα σε βρω στο facebook λοιπόν μου λέει η 80 plus Μαϊων πελάτισσα τη στιγμή που έφευγε από το γραφείο...και κοίτα τώρα που θα σου κάνω friendship request μην τυχόν και δεν με κάνεις add! Ξέρω ποιος είσαι, αφού έχουμε κοινό φίλο και σε έβγαλε σαν suggested friend... στο σημείο αυτό παθαίνω ένα μίνι εγκεφαλικό, μια παράκρουση να την πω, σίγουρα κάτι όμως έπαθα στην προσπάθεια μου να επεξεργαστεί ο εγκέφαλος τις πληροφορίες που μόλις κατέγραφε. Η όλη κατάστασή μου επιδεινώθηκε βλέποντας το τελευταίας τεχνολογίας smart phone παντόφλα style να ξεπροβάλλει από την τσάντα κάνοντάς μου τσααααα...

Εγώ γιατί έχω διαφορετική εικόνα για τις γιαγιάδες; Πριν μερικά χρόνια στο γραφείο κάθε μέρα είχαμε ηλαϊκό προσκύνημα από

γιαγιάδες που ερχόντουσαν να εξυπηρετηθούν από τις κοπέλες στα γκισέ και μέχρι να έρθει η σειρά τους έβγαζαν το ηλεκτό τους και άρχιζαν να πλέκουν τα σεμεδάκια και τα μοτίφια της γειτόνισσας για την προίκα των εγγονιών. Ενίοτε συζητούσαν για τους δείκτες σακχάρου χοληστερίνης και τριγλυκερίδιων από τις πρόσφατες αναλύσεις ούρων και αίματος, έδιναν εναλλακτικές μεθόδους θεραπείας για τον πόνο που ταλάνιζε τη συνομιλήτρια βγάζοντας απέξω τις οδοντικές του γιατρού... με ένα "άκουγε εμένα που σου λέω". Λίγο πριν έρθει η σειρά τους, η συζήτηση κατέληγε στο ιμάμ μπαιρντί που έφτιαξαν την προηγούμενη και έτσι θα έχουν φαγητό και για σήμερα... τέτοια πράγματα ωραία, απλά, καθημερινά και γιαγιακουλίστικα.

Επιστρέφοντας στο σπίτι, άνοιξα το facebook από το κινητό περισσότερο για να διαβάσω τις ενημερώσεις από σελίδες ειδήσεων που ακολουθώ. Οποία έκπληξις!

Το κουμπί με τα ανθρωπάκια στα αιτήματα φιλίας ήταν κόκκινο...κάποιος μου είχε στείλει αίτημα φιλίας. Ένα ξαφνιασμένο χαμόγελο τύπου "έλα δεν το πιστεύω" σχηματίστηκε, και παρέμεινε μόνιμο έκτοτε, την στιγμή που η συλλιζαρισμένη φωτογραφία της απαστράπτουσας γιαγιάς γέμιζε με ξανθό και έντονο μακιγιάζ την οθόνη του κινητού. Καθ' υπόδειξήν της και μη

μπορώντας να κάνω διαφορετικά, πάτησα accept και μπήκα στο κλιμαπ φίλων της.

"Γράψον τι τώ/τη (όνομα χρήστη)..." με παρότρυνε το σύστημα σε αρχαία ελληνικά, αφού από βίτσιο τα έχω επιλέξει σαν προεπιλεγμένη γλώσσα στην εν λόγω σελίδα. Και έγραψα ο άνθρωπος ένα χαιρετισμό θέλοντας να δείξω τον καλό και ευγενικό χαρακτήρα που κρύβω μέσα μου. Την επομένη, ανοίγοντας την σελίδα μου, το κουτάκι με τα "Αγγέλιατα" ήταν κόκκινο παραπέμποντάς με να το διαβάσω...και το διάβασα με λίγο κόπο αφού τώρα μαθαίνω Greeklish.

"Efxaristo gia tin apodohi. Tora poy giname filoi that a leme kai oti plirofories thelo tha se rotao apo do"

Τι κακός που γίνομαι μερικές φορές; Χωρίς δεύτερη σκέψη αμέσως να πατήσω "Εξαιίνε"; Τι με θωρείς;..... Delete βρε.... που λέμε και στα Ελληνικά!

ΖΑΝΝΗΣ Ι. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ ΚΙ ΕΣΥ
του Πολιτιστικού Εξωραϊστικού
Συλλόγου Λαγκάδας
«Η ΚΥΔΙΑΝΤΑ»
Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΟΣΤΙΖΕΙ 5€